

Al terrat de casa
hi anem a jugar,
a estendre la roba
i també a xerrar.

Quan juguem des d'allà dalt
no hi podem dur la pilota
que un xut fet amb massa força
carrer avall se l'endurà,
i tururut, adéusiau!

Millor jugar a la xarranca,
o a un dos tres pica paret
o cobrir-se amb el llençols
quan mullats pengen dels fils.
És la mar de divertit!

Per començar la partida
el qui mana de la colla
diu ben alt la cantarella
per saber qui ha de parar:

*Punt dolç, sucre en pols,
Dos i tres vint-i-tres
Vint-i-tres ferreters
mengen dolços pels carrers
pels carrers de massapà
amb magranes a la mà.
Amb aquesta mala cara
T'ha tocat parar.*

No s'hi val, torna a comptar!
Doncs...tornaré a començar:

*Una mona en un terrat
amb el cul arremangat
fa pudor de xocolata
un dos tres quatre!*

i tot d'una l'ha cantada,
ja sabem a qui ha tocat!
i si algú no està d'acord
li diem que torni a casa!

També hi estenen la roba
acabada de rentar:
tovalloles, calçotets,
mitjons, calces i camises,
quanta n'hi ha per assecar!

Quan ve l'hora de xerrar...
-Saps què m'ha dit la veïna?
-Que la senyora s'enyora!
-Que s'enyora la senyora?
-Sí, la senyora s'enyora!
-Pobra senyora, s'enyora?
-Que sí!
-Que no!
-Que mongeta
-Que cigró
-Que tomba
-Que gira
-Ai, que plou!

Roser Ros